

Oğlan ve Yalıçapkını

Çınar BİBER

Ođlan ve Yalıçapkını

Çınar BİBER

Her sabah ođlan hardal sarısı yağmur çizmelerini giyip evinin yakınındaki nehre koşardı. Yeşil bir kanvas çantası ve kulağının arkasına sıkıştırılmış bir kalemi olan spiralli bir doğa günlüğü taşırdı. Büyük kahverengi gözleri merakla parıldar, gülümserken burnunun üzerinde birkaç çil dans ederdi. Bugün nehir kuşlarını izleyecek ve gördüğü her şeyi çizecekti.

Nehir sabah güneşinde parılıyordu, kuşlar sazların arasında uçuşuyordu. Oğlan pürüzsüz bir kayanın üzerine oturdu ve günlüğünü yeni bir sayfaya açtı. Heykel gibi hareketsiz duran uzun gri bir balıkçılı çizdi. Sonra sıra sıra kürek çeken bir ördek ailesi çizdi. Kalemi hızla hareket ediyor, her yeni kuşla gülümsemesi daha da genişliyordu.

Aniden gözüne parlak mavi bir ışık ilişti. Suyun üzerindeki alçak bir dala tünemiş, uzun sivri gagalı küçük bir kuş. Sırtı ve kanatları turkuaz mavisiydi, göğsü parlak turuncuyla ışıldıyordu. Oğlan nefesini tuttu. 'Sen gördüğüm en güzel kuşsun,' diye fısıldadı. Yalıçapkınını hemen günlüğüne çizdi.

Yalıçapkını tamamen hareketsiz oturmuş, aşağıdaki suyu izliyordu. Küçük koyu gözleri tetikte ve hazırды. Oğlan tıpkı kuş gibi sabırlı olmayı öğrendi. Bekledi ve bekledi, kalemi hazırды. Sonra yalıçapkını küçük bir ok gibi nehre daldı. Şıp! Gagasında gümüş bir balıkla yukarı çıktı.

Ođlan yalıçapkınını balığıyla çizdi ve günlüğüne parlak mavi ile turuncu ekledi. Şöyle yazdı: 'Yalıçapkını balık için dalar. Balıkları görmek için berrak suya ihtiyaç duyar.' Kuşun tüneğıne geri uçup balığı yuttuğunu izledi. Ođlan böyle gizli bir anı gördüğü için kendini şanslı hissetti. Yarın yine izlemeye geleceğini biliyordu.

Oğlan her gün günlüğüyle nehre döndü. Suyun üzerinde süzülen kırlangıçları ve sazların arasında saklanan bir su tavuğunu çizdi. Her kuşun ne yediğine ve nerede saklanmayı sevdiğine dair notlar yazdı. Günlüğü renklenip doldu. Nehir büyük, kalabalık bir mahalle gibiydi ve o her komşuyu tanımak istiyordu.

Bir sabah oğlan bir sorun fark etti. Su bulanık ve kahverengi görünüyordu. Havada tuhaf bir koku vardı. Yalıçapkını hiçbir yerde yoktu. Oğlan kaşlarını çattı ve günlüğüne yazdı: 'Bugün su berrak değil. Kuşlar nerede?' Göğsünde sıkı bir düğüm hissetti. Parlak mavi dostunu özlemişti.

Oğlan ipuçları arayarak nehir kıyısında yürüdü. Sazlara takılmış çöpler ve suya akan çamurlu izler gördü. 'Bu iyi değil,' dedi kendi kendine. 'Kuşların temiz suya ihtiyacı var.' Yalıçapkınının suyun altındaki balıkları görmek için ne kadar ihtiyaç duyduğunu hatırladı. Bulanık su avlanmayı zorlaştırıyordu. Yardım etmeliydi.

Ođlan aceleyle eve gitti ve ailesine nehri anlattı. öpleri toplamak için eldivenler ve torbalarla geri geldiler. Komşular da katıldı. Plastik şişeleri ve eski teneke kutuları çıkardılar. Ođlan çok çalıştı, kırmızı gömleđi çamurla lekelenmişti. 'Her küçük şey yardımcı olur,' dedi, umutla.

Temizlikten sonra ođlan bekledi ve izledi. Gnler geti ve su berraklařmaya bařladı. Bir sabah mavi bir ıřık grd! Yalıapkını alak dalına geri dnmřt. Ođlanın kalbi sevinle havalandı. Gnlğn atı ve kuřu yeniden izdi, bu kez yznde kocaman bir glmsemeyle. 'Temiz su kuřları geri getirir,' diye yazdı.

Oğlan günlüğünü arkadaşlarıyla paylaşmaya karar verdi. Onları nehre davet etti ve çizimlerini gösterdi. 'Bakın,' dedi yalıçapkınını işaret ederek. 'Bu kuşun balık yakalamak için berrak suya ihtiyacı var.' Arkadaşları günlüğün üzerine eğildiler, gözleri hayretle açılmıştı. Bir sürü soru sordular ve oğlan her birini yanıtladı.

Örgülü saçlı kız, 'Suyu nasıl temiz tutabiliriz?' diye sordu. Oğlan çöp toplamanın ve kirletmemenin yardımcı olduğunu açıkladı. Sarışın arkadaşı başını salladı. 'Biz de yardım edebiliriz!' dediler. Birlikte nehri temiz tutmaya söz verdiler. Oğlan gurur duydu. Günlüğü, tam da umduğu gibi, başkalarına öğretiyordu.

Arkadaşlar öğleden sonrayı nehir kenarında geçirdiler, kuşları izlediler ve kendi defterlerine çizim yaptılar. Yalıçapkını yeniden daldı ve hep birlikte tezahürat yaptılar. Oğlan günlüğüne yazdı: 'Temiz su = mutlu kuşlar. Artık burada birçok kuş yaşıyor.' Arkadaşlarıyla yalıçapkınının birlikte olduğu bir resim çizdi. Bu, en sevdiği sayfaydı.

Haftalar sonra nehir canlılık doluydu. Ördekler kürek çekiyor, balıkçılar balık tutuyor ve yalçıpkını dalarken mavi parlıyordu. Oğlan arkadaşlarıyla oturmuş, günlüğünü paylaşıyordu. 'Su temiz olduğunda herkes gelişir,' dedi. Arkadaşları anlayarak başlarını salladılar. Nehri görmeye ve onu nasıl koruyacaklarını öğrenmeye daha çok arkadaş getirmeye söz verdiler.

Oğlanın doğa günlüğü artık renkli çizimler ve notlarla doluydu. Gördüğü her kuşu çizmiş ve ihtiyaç duydukları temiz su hakkında yazmıştı. Arkadaşları sayfaları karıştırmayı çok seviyordu. 'Sen bir nehir bilimcisi gibisin,' dedi örgülü saçlı kız. Oğlan sırıttı. Öğrendiklerini paylaşmanın büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.

Güneş batarken oğlan günlüğünü kapattı ve gülümsedi. Nehir parıldıyordu ve yalıçapkını son kez tünemişti. 'Bana temiz suyun ne kadar önemli olduğunu gösterdiğin için teşekkürler,' diye fısıldadı oğlan. İzlemeye, çizmeye ve paylaşmaya devam edeceğini biliyordu. Çünkü temiz bir nehir birçok canlıya yuvadır ve herkes onu böyle tutmaya yardımcı olabilir.